

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

26. 06. 2023 - 02. 07. 2023

motto týdne:

„ Shromažďujte si poklady v nebi. “

PONDĚLÍ 26. 06. sv. Jana a Pavla, mučedníků

Mt 7,1-5; Žl 33,12-13.18-19.20+22 Komentář: **Gn 12,1-9**

Vyjdi i ty; ne ze své země, ale ze svých zvyků a představ. K přijetí Božího požehnání je třeba i dnes mnohé opustit.

ÚTERÝ 27. 06. sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa a učitele církve

Mt 7,6.12-14; Žl 15,2-3ab.3cd-4ab.5 Komentář: **Gn 13,2.5-18**

Abrám řeší velkoryse konflikt: nechává Lota, aby si sám vybral – třeba úrodnější krajinu. Kdykoli já ustoupím, Bůh mi dá víc...

STŘEDA 28. 06. památka sv. Ireneje, biskupa a mučedníka

Mt 7,15-20; Žl 105,1-2.3-4.6-7.8-9 Komentář: **Gn 15,1-12.17-18**

Bůh dává Abramovi tři věci: potomstvo, území a požehnání. Provokativní otázka: pokud se „vyspělá“ společnost zřiká potomstva – neztrácí tím další zaslíbení?

ČTVRTEK 29. 06. slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů

Sk 12,1-11; Žl 34,34 (33),2-3.4-5.6-7.8-9; 2 Tim 4,6-8.17-18

Komentář: **Mt 16,13-19**

Pán předává klíče teprve po Petrově vyznání. Předání klíčů je spojeno s odpovědností, odvahou a láskou. Budu víc myslet na Petrova nástupce!

PÁTEK 30. 06. památka Svatých prvomučedníků římských

Mt 8,1-4; Žl 128,1-2.3.4-5 Komentář: **Gn 17,1.5.9-10.15-22**

Také já jsem „dítě Abrahámovo“. Pokud Bohu věřím i tam, kde se zdají věci málo pravděpodobné. Změna jména, nové oslovení – platí pak i pro mě.

SOBOTA 01. 07. slavnost Narození sv. Jana Křtitele

Mt 8,5-17; Žl Lk 1,46-48a.48b-49.50+53.54-55 Komentář: **Gn 18,1-15**

Hospodinovo zaslíbení je často neuvěřitelně velké! Tak absurdní, že se překvapená Sára neudrží a směje se! Hluboce lidské.

13. neděle v mezidobí - Cyklus A 02. 07. 2023

Začínají prázdniny a mnoho dětí, ale i dospělých vyráží na dovolené.

Liturgie ale zůstává u vážných témat, jako je misie. Jak ji dělat, kde a v čem lze být kompromisní, v čem nikoli. Tuto neděli lze spojit s modlitbou za děti na prázdninách a také za odvalu k misii.

1. ČTENÍ

Elizeus (či Elisha) je velký prorok konající zázraky. Navazuje na proroka Eliáše (9. stol. př. Kr.). Mnoho skutků koná podobně jako jeho předchůdce (srov. druhou část příběhu 2 Král 4,18-37 s 1 Král 17,17-24). Šunem je v Galileji, zřejmě šlo o místo sousedící s královstvím Severního Izraele. Zřízení vlastní místnosti bylo projevem neobvyklého komfortu.

2 Král 4,8-11.14-16a

Jednoho dne Elizeus procházel přes Šunem. Žila tam zámožná žena a ta ho pozvala k jídlu. Kdykoli tam procházel, zašel se tam najíst. A ona řekla svému muži: „Vím, že je to svatý muž Boží, který k nám vždy přichází. Upravíme mu v poschodí malou světničku a dáme mu tam lůžko, stůl, sedadlo a svícen, a kdykoli k nám přijde, může se tam uchýlit.“ Když tam zase jednou Elizeus přišel, vstoupil do světničky a odpočinul si tam. Řekl svému služebníkovi Gechazimu: „Co by se dalo pro ni udělat?“ On odpověděl: „Nemá přece syna a její muž je už starý.“

Elizeus mu řekl: „Zavolej ji!“ Zavolal ji a ona zůstala stát u vchodu. On pravil: „Za rok v tento čas budeš mít v náručí syna.“

ŽALM 89

Poslední citovaná sloka žalmu (verše 18–19) mluví o naší síle, která se ve spojení s Bohem zcela mění. Opřeme se tedy o Boží sílu!

Odpověď: Na věky chci zpívat o Hospodinových milostech.

Na věky chci zpívat o Hospodinových milostech, – po všechna pokolení hlásat svými ústy tvou věrnost. – Řekl jsi totiž: „Navěky je založena milost.“

– Na nebi jsi upevnil svou věrnost.

Šťastný je lid, který dovede oslavovat, – chodí, Hospodine, v záři tvé tváře.

– Ve tvém jménu jásají ustavičně – a honosí se tvou spravedlností.

Neboť ty jsi leskem jejich moci – a tvou přízní roste naše síla.

– Vždyť náš vladař náleží Hospodinu, – náš král Svatému Izraele.

2. ČTENÍ

Na konci páté kapitoly svatý Pavel vyvozuje: „Kde se rozmnožil hřích, tam se mnohem více rozhojnila milost.“ To ale může být zavádějící! Máme ještě více hřešit? Proto připojuje vysvětlení (naš text).

Řím 6,3-4.8-11

Bratři! My všichni, kteří jsme byli křtem ponořeni v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořeni do jeho smrti. Tím křestním ponořením do jeho smrti

byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem. Jestliže jsme však s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že spolu s ním také budeme žít. Víme totiž, že Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už nemá vládu. Když umřel, umřel hříchu jednou provždy, a když žije, žije pro Boha. Tak i vy se považujte za mrtvé hříchu, ale za žijící Bohu, když jste spojeni s Kristem Ježíšem.

EVANGELIUM

Čteme poslední část druhé velké Ježíšovy řeči, kterou Matouš zachytil. Nejprve vyvolil dvanáct apoštolů a posílá je na první misii. K tomu jim dává ponaučení. V rámci toho mluví o pronásledování. Našemu textu předchází známý výrok: „...přišel jsem postavit syna proti otci...“ Rodina tedy nesmí být více než Bůh.

Mt 10,37-42

Ježíš řekl svým apoštolům: „Kdo miluje otce nebo matku víc nežli mne, není mě hoden; kdo miluje syna nebo dceru víc nežli mne, není mě hoden. A kdo nebere svůj kříž a nenásleduje mě, není mě hoden. Kdo nalezne svůj život, ztratí ho, kdo však ztratí svůj život pro mě, nalezne ho. Kdo vás přijímá, mne přijímá, a kdo mne přijímá, přijímá toho, který mě poslal. Kdo přijme proroka, že je to prorok, dostane odměnu jako prorok; kdo se ujme spravedlivého, že je to spravedlivý, dostane odměnu jako spravedlivý; kdo podá třeba jen číši studené vody jednomu z těchto nepatrných, protože je to můj učedník, amen, pravím vám: neprijde o svou odměnu.“

K ZAMYŠLENÍ

Dnešní evangelium by se dalo shrnout slovem „přijetí“. Přijmeme Boha do svého života? Přijmeme ho bezpodmínečně? Je život z víry jen estetický doplněk našeho profilu, nebo je to skutečně určující směrovka života?

Co když se požadavky evangelia střetnou s postoji, které se považují za „normální“ u nás v rodině nebo mezi kolegy v práci? Někde je to ateismus, jinde třeba prospěchářství... Ježíš k tomu říká: „...není mne hoden“, což zní hodně vyhronečně. Ale má to význam. Celá tato kapitola evangelia dávala impulsy misionářům. U čeho se zdržovat, co tolerovat a co odmítnout. A tady dává Pán Ježíš vykřičník: Přijetí evangelia je velmi vážná věc a není možné je brát na lehkou váhu. Platí to ale i na druhou stranu. I pouhé přijetí hlasatele bude odměněno!